

IX Ka 248/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w Wydziale IX Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – S. S.O. Barbara Plewińska

Sędziowie: S.O. Aleksandra Nowicka (spr.)

S.O. Rafał Sadowski

Protokolant stażysta Marzena Chojnacka

przy udziale przedstawiciela Urzędu Celnego w T. W. W.

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2015r.

sprawy **K. Ł.** oskarżonego z art. 73a §2 kks

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Brodnicy z dnia 19 listopada 2014 r., **sygn. akt II K 261/13**

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, a wydatkami obciąża Skarb Państwa.

(Aleksandra Nowicka) (Barbara Plewińska) (Rafał Sadowski)

IX Ka 248/15

UZASADNIENIE

K. Ł. został oskarżony o to, że:

w dniu 5 września 2012 roku w B., działając wspólnie i w porozumieniu z G. P. i S. K., zmienił przeznaczenie wyrobów akcyzowych w postaci oleju opałowego w ilości 27 945 litrów, poprzez odbarwienie go, przez co naraził na uszczuplenie podatek akcyzowy w wysokości 50 859,90 zł,

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 73 a § 2 kks

S. K. został oskarżony o to, że:

w dniu 5 września 2012 roku w B., działając wspólnie i w porozumieniu z G. P. i K. Ł., zmienił przeznaczenie wyrobów akcyzowych w postaci oleju opałowego w ilości 27 945 litrów, poprzez odbarwienie go, przez co naraził na uszczuplenie podatek akcyzowy w wysokości 50 859,90 zł,

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 73 a § 2 kks.

Sąd Rejonowy w Brodnicy wyrokiem z dnia 19 listopada 2014 roku (sygn. akt II K 261/13):

I/ uznał oskarżonego K. Ł. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo skarbowe z art. 73 a § 2 kks i za to na mocy art. 73a § 2 kks i art. 23 § 1 i 3 kks wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 320 (trzysta dwadzieścia) stawek dziennych przyjmując za równowartość jednej stawki kwotę 100 (sto) złotych;

II/ uznał oskarżonego S. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo skarbowe z art. 73 a § 2 kks i za to na mocy art. 73a § 2 kks i art. 23 § 1 i 3 kks wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 320 (trzysta dwadzieścia) stawek dziennych przyjmując za równowartość jednej stawki kwotę 100 (sto) złotych;

III/ na mocy art. 31 § 1, 1a i § 4 kks w zw. z art. 29 pkt 2 kks orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci:

a/ naczepy oplandekowanej, bez tablic rejestracyjnych, bez numeru ramy, marki (...) przechowywanej na placu (...) w T.,

b/ zbiornika metalowego w kształcie cylindrycznym znajdującego się na naczepie, nieposiadającego numerów z zawartością – przechowywanego na placu (...) w T.,

c/ samochodu ciężarowego marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) – przechowywanego na placu (...) w T.,

d/ pompy elektrycznej koloru niebieskiego z przewodem zasilającym – przechowywanej w magazynie Urzędu Celnego w T.,

e/ pompy elektrycznej koloru zielonego wraz ze zbiornikami, manometrami i filtrami – znajdującej się na skrzyni ładunkowej samochodu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...),

f/ sześciu plastikowych zbiorników z zawartością – przechowywanych w magazynie urzędu Celnego w T. – poprzez zniszczenie,

g/ ośmiu pojemników plastikowych koloru białego o pojemności 10 litrów z zawartością – przechowywanych w magazynie urzędu Celnego w T. – poprzez zniszczenie,

h/ kwoty 49.338,18 zł (czterdzieści dziewięć tysięcy trzysta trzydzieści osiem złotych 18/100) znajdująca się na koncie sum depozytowych Sądu Rejonowego w Brodnicy – uzyskana w wyniku realizacji postanowienia Sądu Rejonowego w Brodnicy w sprawie II K 261/13 z dnia 11.07.2014r.

i/ przedmiotów ujawnionych w szoferce samochodu (...) o numerze rejestracyjnym (...) - opisanych w punkcie I.12 – postanowienia w przedmiocie dowodów rzeczowych z dnia 19.09.2012r. w sprawie RKS 944/2012/432000/WW;

IV/ na mocy art. 230 § 2 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks zwrócił podmiotom uprawnionym dowody rzeczowe w postaci:

a/ ciągnika siodłowego R. (...) o numerze rej. (...) – oddanego na przechowanie T. B. prezesowi Zarządu w firmie (...) sp. Z o.o. z siedzibą w G. postanowieniem w przedmiocie dowodów rzeczowych z dnia 31.12.2012r. w sprawie RKS 944/2012/432000/WW;

b/ naczepy cysterny o numerze rej. (...) - przechowywanej na placu (...) w T.,

c/ teczki koloru czarnego z opisem (...) ciągnik siodłowy R. (...)” z zawartością – opisanych w punkcie I.10 – postanowienia w przedmiocie dowodów rzeczowych z dnia 19.09.2012r. w sprawie RKS 944/2012/432000/WW - oddanej na przechowanie T. B. prezesowi Zarządu w firmie (...) sp. Z o.o. z siedzibą w G. postanowieniem w przedmiocie dowodów rzeczowych z dnia 31.12.2012r. w sprawie RKS 944/2012/432000/WW;

d/ teczki koloru czarnego z opisem (...) naczepa ciężarowa cysterna” z zawartością – – opisanych w punkcie I.11 – postanowienia w przedmiocie dowodów rzeczowych z dnia 19.09.2012r. w sprawie RKS 944/2012/432000/WW - w odpowiednim zakresie;

V/ zwolnił oskarżonych od opłaty sądowej, a wydatkami postępowania obciąży Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku **apelację wniósł obrońca oskarżonego K. Ł., zaskarżając powyższy wyrok w całości na korzyść oskarżonego.**

Zarzucając powyższemu wyrokowi obrazę przepisów prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 73a § 2 kks poprzez jego niewłaściwą i błędną wykładnię w zakresie ustawowych znamion tego czynu zabronionego, co w konsekwencji prowadziło do uznania oskarżonego za winnego popełnienia tego przestępstwa.

W związku z powyższym wniósł on o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie z ostrożności procesowej wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy. Obrońca wniósł także o zwolnienie oskarżonego z kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Na wstępie jednak godzi się zauważyć, że Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził przewód sądowy gromadząc materiał dowodowy pozwalający na merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy.

Ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji nie wykraczają poza granice swobodnej oceny dowodów, poczynione zostały na podstawie wszechstronnej analizy przeprowadzonych dowodów, ocena których nie wykazała błędów natury logicznej i faktycznej, była zgodna ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, znajdując swoje odzwierciedlenie w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, jakie fakty uznał za ustalone, na czym opierał poszczególne ustalenia i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych, a następnie wskazał prawidłowe wnioski jakie wyprowadził z dokonanych ustaleń. W tym zakresie Sąd odwoławczy podzielił stanowisko i argumenty wskazane przez Sąd I instancji. Skarżący kwestionował prawidłowość subsumpcji poczynionych przez Sąd I instancji, co do odbarwienia oleju opałowego do normy art. 73a§2 kks w zakresie znamienia zmiany w użyciu przeznaczenia wyrobu akcyzowego, dopatrując się w tym obrazę prawa materialnego.

Obraza prawa materialnego może polegać bądź na błędnej wykładni stosowanego przepisu, zastosowania nieodpowiedniego przepisu, a także na niezastosowaniu określonego przepisu w sytuacji, gdy jego zastosowanie jest obowiązkowe. W niniejszej sprawie nie mamy do czynienia z żadną ze wskazanych wyżej sytuacji. Niekwestionowaną okolicznością jest ta, iż oskarżony zachował się w sposób ustalony przez Sąd meriti tj. wspólnie i w porozumieniu dokonał odbarwienia oleju opałowego. Nie można jednak przyjąć, że jak chce obrońca, że nie doprowadziło to do zmiany przeznaczenia oleju, której efektem byłoby użycie wyrobu akcyzowego w nowym celu czy też przeznaczeniu. Słuszne są wywody Sądu meriti, także w tym zakresie, że oskarżony był „niewielkim trybikiem” w całym procederze, która ma do spełnienia określoną rolę. Oskarżony jest osobą, choćby z uwagi na swój wiek, osoba doświadczona życiowo, a więc, wbrew temu, co twierdził, świadomą nielegalności działań, w których zgodził się wziąć odpłatnie udział.

Stąd też w ocenie Sądu odwoławczego orzeczenie Sądu meriti nie stanowiło obrazę przepisów prawa materialnego. Zastosowana w tym postępowaniu wykładnia art. 73a § 2 kks była prawidłowa, co w konsekwencji słusznie doprowadziło do uznania K. Ł. za winnego popełnienia wskazanego przestępstwa.

Sąd Okręgowy nie przychylił się do stanowiska wyrażonego w apelacji przez skarżącego, gdyż przedstawiona w niej analiza art. 73a § 2 kks nie uwzględniała istotnego w tym przedmiocie dorobku orzecznictwa. Mianowicie m. in. wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 22 maja 2014 r. (sygn. akt II Aka 75/14), który wyraził pogląd, iż wykładnia znamienia ustawowego "w użyciu" pozwala na przyjęcie jego szerokiego rozumienia tj. nieograniczającego się podmiotowo wyłącznie do finalnego odbiorcy paliwa tankującego ten wyrób akcyzowy do zbiornika pojazdu nim napędzanego, ale również do pośrednika czy posiadacza tego wyrobu dokonującego obrotu towarem akcyzowym i np. zbywającego go niezgodnie z przeznaczeniem. (patrz: T. Grzegorzczak, Kodeks karny skarbowy. Komentarz. Lex 2009, Komentarz do art. 73 a k.k.s., teza 6.).

A więc istotą przedmiotowego przestępstwa jest zmienianie przeznaczenia wyrobu akcyzowego w użyciu. Należy wnioskować, iż w przepisie tym poprzez użycie sformułowania „w szczególności” przykładowo podano - użycie oleju opałowego jako napędowego. Wyróżnienie tej czynności, nie może prowadzić do wniosku, że wykluczono penalizację innych zachowań, które doprowadzają do zmiany przeznaczenia w użyciu wyrobu akcyzowego.

Ponadto co istotne, delikt ten przynależy do kategorii czynów znamienych skutkiem, czyli wynik wyżej opisanego zachowania musi skutkować narażeniem (definicja legalna narażenia na uszczuplenie - art. 53 § 28 kks) albo wystąpieniem uszczuplenia w podatku akcyzowym. W przedmiotowej sprawie, to właśnie m. in. w konsekwencji umyślnego działania oskarżonego, powstał wyżej opisany uszczerbek finansowy w budżecie państwa w wysokości 50 859, 90 zł.

Mając na uwadze, iż Sąd I instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny, o czym świadczy również fakt, iż nie był on podważany przez skarżącego, zachowanie K. Ł. dokonującego zmiany przeznaczenia wyrobów akcyzowych w postaci oleju opałowego poprzez jego odbarwienie, które w konsekwencji miało doprowadzić do użycia oleju opałowego jako oleju napędowego, za wyczerpujące znamiona przestępstwa skarbowego z art. 73a § 2 kks.

Sąd Rejonowy postąpił więc prawidłowo orzekając o winnego K. Ł. popełnienia w/w przestępstwa, wymierzając w związku z tym odpowiednią dolegliwość.

Sąd Okręgowy nie dopatrył się żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia wyroku, dlatego zaskarżone orzeczenie w całości utrzymał w mocy.

Na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk Sąd II instancji zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, uwzględniając, że uiszczenie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe z uwagi na sytuację osobistą i majątkową, przez co wydatkami poniesionymi w tym postępowaniu w całości obciążył Skarb Państwa.

(Aleksandra Nowicka) (Barbara Plewińska) (Rafał Sadowski)